

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319.97.54
Fax : + 021 336.85.48
e-mail : Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA nr. 262 / 2012

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. .X. S.C.S.

înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. **906072 / 18.01.2012**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr. .X./13.01.2012 înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/18.01.2012 asupra contestației formulate de **S.C. .X. .X. S.C.S.** cu sediul în .X., Calea .X. (Platforma X), nr. FN, Jud. .X., J02/735/2001, CUI .X..

Contestația este formulată împotriva **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2012/.X./27.08.2010 și Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010**, emise de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații accesorii de plată pentru perioada 25.02.2008-14.06.2010 respectiv 25.04.2007-21.05.2010 în sumă totală de **.X. lei** respectiv **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA și **.X. lei** reprezentând accesorii aferente altor obligații fiscale.

În raport de data comunicării **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2010/.X./27.08.2010 precum și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010** respectiv data de 03.09.2010, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, fiind înregistrată la Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în data de 24.09.2010 sub nr. X conform ștampilei registraturii aplicată pe adresa de înaintare a contestației aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației societatea regăsindu-se în anexa nr. 1 la poziția nr. X din OMFP nr. 2400/2009 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 753/2006 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili și pentru reglementarea unor aspecte ale activității de administrare a marilor contribuabili, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de către **S.C. .X. .X. S.C.S.**

I. Prin contestația formulată, societatea arată că prin **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2010/.X./27.08.2010** emisă de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili s-au stabilit obligații de plată în sarcina sa în cuantum de **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA pentru perioada 25.02.2008-14.06.2010 aferente unui debit de .X. lei individualizat prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./28.04.2010, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./28.04.2010, emise de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

Totodată, societatea arată că prin **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010** emisă de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili s-au stabilit în sarcina sa majorări de întârziere în sumă totală de **.X. lei**, astfel:

- accesorii privind impozitul pe veniturile din salarii .X. lei;
- accesorii privind impozitul pentru persoane juridice nerezidente .X. lei;
- accesorii privind contribuția de asigurari datorată de angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați .X. lei;
- accesorii privind contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați .X. lei;

- accesorii privind contribuția individuală pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale .X. lei;
- accesorii privind contribuția pentru asigurări de sănătate angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția pentru asigurări de sănătate asigurați .X. lei.

Societatea arată că urmare a unui control fiscal în materie de TVA, desfășurat pe perioada 01.01.2006-31.01.2010, încheiat cu Raport de inspecție fiscală respectiv decizie de impunere, se stabilește în sarcina sa , printre altele, un debit de .X. lei TVA și accesorii aferente în sumă de .X. lei calculate pe perioada 28.02.2006-25.02.2008, sume care au fost achitate în data de 14.06.2010 prin virament bancar.

Totodată, S.C. .X. .X. S.C.S. arată că, în data de 10.08.2010, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili emite Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2010/.X./27.08.2010 prin care se stabilește că societatea pentru aceeași perioadă verificată și pentru aceeași bază impozabilă reținută prin RIF datorează accesorii suplimentare în sumă totală de .X. lei față de .X. lei stabilite prin RIF respectiv prin Decizia de impunere emisă ca urmare a controlului efectuat.

Societatea invocă “încălcarea dispozițiilor Codului de Procedură Fiscală în speță art. 6 cu privire la exercitarea dreptului de apreciere, respectiv a reglementărilor din același act normativ cu privire la inspecția fiscală și perioada supusă acesteia reglementată de art. 105, respectiv reglementările art. 90, 93 din Codul de Procedură Fiscală și nu în ultimul rand fiind acte emise pentru o perioadă fiscală care a făcut obiectul unei inspecții fiscale încheiate prin RIF respectiv Decizie de impunere.”

Cu privire la **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010** emisă de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, societatea contestă legalitatea acesteia invocând în principal existența unor suspiciuni asupra modului de calcul, arătând că din anexa la decizie nu rezultă în mod clar și neechivoc modul în care au fost stabilite debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile respective, menționând totodată că în perioada supusă verificării contestatara a depus decont de TVA cu sume negative pentru care a optat la rambursare, ori dacă în această perioadă societatea a avut obligații bugetare restante, organul fiscal avea obligația de a le compensa cu TVA-ul acceptat la rambursare.

În consecință, S.C. .X. .X. S.C.S. solicită anularea **Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2012/.X./27.08.2010**

și Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010, emise de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, prin care s-au stabilit în sarcina societății obligații accesorii de plată pentru perioada 25.02.2008-14.06.2010 respectiv 25.04.2007-21.05.2010 în sumă totală de **.X. lei** respectiv **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA și **.X. lei** reprezentând obligații de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

II. Prin Decizia de impunere nr. **.X./28.04.2010**, întocmită de Serviciul de inspecție fiscală din cadrul DGAMC, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de **.X. lei** pentru debitul de **.X. lei** stabilit ca TVA suplimentar pentru perioada 01.01.2006-31.12.2006. Majorările de întârziere calculate de organul de inspecție fiscală au cuprins perioada 28.02.2006-25.02.2008.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. **.X./27.08.2010**, contestată, în sumă de **.X. lei**, emisă de către DGAMC-Serviciul de evidență analitică pe plătitori, s-au calculat dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA pentru debitul stabilit suplimentar de inspecția fiscală în cuantum de **.X. lei** pentru perioada de la 25.02.2008 până la data de 14.06.2010, dată la care a fost achitat debitul de **.X. lei** și accesoriile aferente de **.X. lei**.

Referitor la Decizia privind obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. **.X./27.08.2010**, contestată, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin care se stabilesc accesorii în sumă totală de **.X. lei**, organul de inspecție fiscală precizează că sumele s-au stins urmare operării notelor de compensare în trezorerie și înregistrării acestora în evidența fiscală, conform fișelor sintetice pe plătitor.

Accesoriile în sumă totală de **.X. lei**, respectiv **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA și **.X. lei** reprezentând obligații de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, au fost calculate în temeiul art. 88 lit. c) și art. 119 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere susținerile contestatarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor fiscale și actele normative invocate de contestatară și de organele fiscale, se rețin următoarele:

1. Referitor la obligația de plată stabilită în sarcina societății în sumă de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități aferente TVA, cauza supusă soluționării este legalitatea stabilirii acestora prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 10.08.2010/.X./27.08.2010, în

condițiile în care debitele care le-au generat nu au fost achitate la scadență.

În fapt, s-a constatat că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2010/.X./27.08.2010, contestată, emisă de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili s-au stabilit obligații de plată în sarcina contestatarii în cuantum de **.X. lei** reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA pentru perioada 25.02.2008-14.06.2010 aferente unui debit de .X. lei individualizat prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./28.04.2010, întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .X./28.04.2010, emise de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

S-a constatat că prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./28.04.2010, s-a stabilit în sarcina contestatarii o TVA de plată suplimentară în sumă de .X. lei, precum și accesoriile aferente de .X. lei, acestea din urmă fiind calculate pe perioada 28.02.2006-25.02.2008 și achitate prin virament bancar în data de 14.06.2010.

Organul de inspecție fiscală precizează că societatea nu a formulat contestație împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. .X./28.04.2010 și nici împotriva Deciziei de impunere nr. .X./28.04.2010.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 119 și art. 120 care prevăd:

“ART. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

ART. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]

Astfel, potrivit prevederilor legale mai sus enunțate, se reține că pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, prin decizie întocmită în condiții aprobate prin Ordinul MFP nr. 1364/2007 privind emiterea prin intermediul mijloacelor informatice a unor acte administrative.

Se reține că prin Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010 s-au stabilit TVA de plată în sarcina S.C. .X. .X. S.C.S. în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei, acestea din urmă fiind calculate pentru perioada 28.02.2006-25.02.2008.

Se reține că societatea contestatară a achitat debitele, mai sus amintite, la data de 14.06.2010 iar organele de inspecție fiscală au emis **Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 10.08.2012/.X./27.08.2010** prin care au stabilit accesorii calculate de la data de 25.02.2008, reprezentând termenul până la care au fost calculate accesoriiile precedente, până la data de 14.06.2010, reprezentând data achitării debitelor restante.

Totodată, față de alegația contestatarei privind prevederile art. 105, alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se reține că inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă sau contribuție și pentru fiecare perioadă supusă impozitării, iar decizia de reverificare a unei anumite perioade poate interveni dacă apar date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor sau dacă apar erori de calcul care influențează rezultatele acestora. În speță, însă, accesoriiile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 10.08.2010 /.X./27.08.2010, nu intră sub incidența prevederilor art. 105 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât nu este vorba de o recalculare a obligațiilor stabilite inițial prin Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010, ci este vorba despre calcularea de obligații fiscale accesorii în continuare după data de 25.02.2008, pâna la data achitării integrale a debitului.

Astfel, ținând cont că petenta a achitat debitul principal cuprins în Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010 la data de 14.06.2010, în mod corect prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2010/.X./27.08.2010, s-a procedat la calculul obligațiilor fiscale accesorii de la data la care organul de inspecție fiscală nu a mai calculat aceste accesorii (25.02.2008) și până la data achitării debitelor stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. .X./28.04.2010 respectiv 14.06.2010.

În concluzie, pentru suma totală de .X. lei reprezentând obligații de plată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. .X./10.08.2010/.X./27.08.2010 se datorează dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA pentru perioada 25.02.2008-14.06.2010, în conformitate cu art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală conform căruia: *“Contestatia poate fi respinsa ca:*

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;” se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. .X. S.C.S. pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA.

2. Referitor la obligația de plată stabilită în sarcina societății prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili în sumă de .X. lei reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale, respectiv:

- accesorii privind impozitul pe veniturile din salarii .X. lei;
- accesorii privind impozitul pentru persoane juridice nerezidente .X. lei;
- accesorii privind contribuția de asigurari datorată de angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați .X. lei;
- accesorii privind contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați .X. lei;
- accesorii privind contribuția individuală pentru fondul de garantare pentru plata creanțelor sociale .X. lei;
- accesorii privind contribuția pentru asigurări de sănătate angajator .X. lei;
- accesorii privind contribuția pentru asigurări de sănătate asigurați .X. lei,

cauza supusă soluționării este legalitatea și temeinicia stabilirii de accesorii aferente unor debite neachitate, în condițiile în care contestatara invocă compensarea eronată efectuată de organul fiscal deși nu a contestat Notele de compensare.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010, organele fiscale au calculat în sarcina contestatarii accesorii privind obligațiile fiscale, mai sus menționate, debitele principale fiind individualizate ca obligații de plată prin declarațiile depuse în perioada 25.04.2007-21.05.2010 și înregistrate în fișa sintetică pe plătitor.

Prin contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010, S.C. .X. .X. S.C.S. contestă legalitatea acesteia invocând în principal existența unor suspiciuni asupra modului de calcul, arătând că din anexa la decizie nu rezultă în mod clar și neechivoc modul în care au fost stabilite debitele asupra cărora s-au calculat accesoriile respective, menționând totodată că în perioada supusă verificării contestatara a depus decont de TVA cu sume negative pentru care a optat la rambursare, ori dacă în această perioadă societatea a avut obligații bugetare restante, organul fiscal avea obligația de a le compensa cu TVA-ul acceptat la rambursare.

Contestatara mai invocă faptul că în perioada respectivă a depus decont de TVA cu sume negative pentru care a optat la rambursare, apreciind că dacă organul fiscal constata existența unor obligații bugetare restante avea obligația de a le compensa în ordinea vechimii cu taxa pe valoare adăugată acceptată la rambursare invocând astfel dispozițiile art. 116, alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, calculul majorărilor de întârziere s-a efectuat în temeiul art. 88, lit. c) și art. 119, alin. (1), art. 120 și 120 alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului consolidat, majorat cu procentul corespunzător pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 119 alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Conform art. 111 alin. (1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

Art. 120:

“(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență (definit și stabilit de art. 222 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92) și până la data stingerii sumei datorate inclusiv (nu a termenului de plată definit și stabilit de art. 111 alin. 2).

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.

Față de alegația contestatarii privind efectuarea eronată a compensărilor de către organele fiscale, se reține că petenta avea posibilitatea să conteste Notele de compensare, încheiate în speță, la organul emitent, în temeiul art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu pct. 5.3 din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, posibilitate pe care a ignorat-o, astfel cum rezultă din documentele aflate la dosarul cauzei, reținându-se, totodată, că este de notorietate faptul că invocarea propriei ignoranțe, în speță propria ignoranță constă în necunoașterea a legislației, nu absolvă de culpă pe cel în cauză.

Totodată, referitor la afirmațiile contestatarii privind faptul că din anexa Deciziei contestate nu rezultă cu claritate modul de stabilire a accesoriilor se reține că, în privința Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010 prin care s-au stabilit obligații de plată accesorii în sumă de .X. lei, în anexa la decizie sunt cuprinse în coloana a 2-a titlul care constituie creanța principală urmată de natura obligației fiscale accesorii (dobânda), împreună cu perioada pe care aceasta a fost calculată, iar în coloana a 4-a este trecut debitul principal, zilele de întârziere în coloana 5, cota de impunere în coloana 6 și calculul accesoriilor în coloana 7, această decizie fiind emisă prin intermediul mijloacelor informatice în conformitate cu prevederile OMFP nr. 1364/2007, astfel încât alegația contestatarii nu poate fi reținută.

Se reține că, petenta nu a formulat critici concrete împotriva acestei decizii și nu a depus în sprijinul susținerilor sale documente din care să rezulte data achitării debitelor declarate din proprie inițiativă câtă vreme obligațiile fiscale

accesorii stabilite prin această decizie au la bază obligații fiscale principale stabilite în baza propriilor declarații.

În concluzie, pentru suma totală de .X. lei reprezentând obligații de plată stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010 se datorează accesorii pentru perioada 25.04.2007-21.05.2010, în conformitate cu art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală conform căruia: *“Contestatia poate fi respinsa ca:*

b) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;” se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. .X. .X. S.C.S. pentru suma de .X. lei reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE:

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. .X. .X. S.C.S. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X din 10.08.2010/.X./27.08.2010, emisă de Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma de .X. lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA pentru perioada 25.02.2008-14.06.2010.

2. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de S.C. .X. .X. S.C.S. împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr. .X./27.08.2010, emisă de Direcția Generală de

Administrare a Marilor Contribuabili, pentru suma totală de .X. lei reprezentând accesorii aferente obligațiilor fiscale pentru perioada 25.04.2007-21.05.2010.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel X sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR GENERAL,
X**